

7. Scutirea pentru „tranzacții privind plăți [sau] transferuri” se aplică unor servicii precum cele oferite în speță de persoana impozabilă, constând în primirea și procesarea plăților efectuate la ghișeu de o bancă pentru a credita, prin intermediul sistemului bancar, contul bancar al persoanei impozabile?
8. Care sunt împrejurările particulare care trebuie luate în considerare atunci când se decide dacă cheltuielile (precum, în speță, cheltuielile de procesare a plății) aplicate de o persoană impozabilă clientului său în considerarea opțiunii clientului de a efectua plata către persoana impozabilă prin utilizarea unui anumit mod de plată și care sunt identificate ca atare în textul contractului și înscrise detaliat în facturile trimise clientului, constituie o prestație separată în sensul TVA-ului?

(¹) A șasea directivă a Consiliului 77/388/CEE din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare JO L 145, p.1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Session (Scoția), Edinburg (Regatul Unit) la 21 iulie 2009 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/RBS Deutschland Holdings GmbH

(Cauza C-277/09)

(2009/C 267/53)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Session (Scoția), Edinburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pârâtă: RBS Deutschland Holdings GmbH

Întrebările preliminare

În împrejurări precum cele din prezenta acțiune în care:

- (a) o filială germană a unei bănci din Regatul Unit a achiziționat autovehicule în Regatul Unit în vederea încheierii de contracte de leasing cu o societate fără legătură cu aceasta din Regatul Unit și a plătit taxa pe valoarea adăugată pentru achiziționarea respectivelor autovehicule,

- (b) potrivit legislației britanice relevante, prestațiile de servicii constând în închirierea de vehicule au fost considerate prestații de servicii efectuate în Germania și, implicit, nu au fost supuse la plata TVA-ului în Regatul Unit. În dreptul german, aceste prestații au fost considerate livrări de bunuri efectuate în Regatul Unit și, prin urmare, nu au fost supuse la plata TVA-ului în Germania. În consecință, acestor operațiuni nu li s-a aplicat vreo taxă aferentă ieșirilor în niciunul dintre cele două state membre,
- (c) banca din Regatul Unit a ales filiala sa germană drept locator și a fixat durata acordurilor de leasing astfel încât să obțină avantajul fiscal al nesupunerii la plata TVA-ului a plăților pentru închiriere:

1. Articolul 17 alineatul (3) litera (a) din A șasea directivă (¹) (devenit în prezent articolul 169 litera (a) din Directiva 2006/112/CE) trebuie interpretat în sensul că autoritățile britanice au dreptul să nu permită filialei germane să deducă TVA-ul pe care l-a achitat în Regatul Unit în legătură cu achiziționarea autovehiculelor?

2. Pentru a răspunde la prima întrebare, este necesar pentru instanța națională să își extindă analiza pentru a avea în vedere posibila aplicare a principiului interzicerii practicilor abuzive?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, deducerea taxei aferentă intrărilor la achiziționarea autovehiculelor ar fi contrară obiectivului dispozițiilor relevante din A șasea directivă și ar îndeplini astfel prima condiție a unei practici abuzive, astfel cum este aceasta descrisă la punctul 74 din Hotărârea Curții, Halifax și alții, C-255/02, având în vedere, printre alte principii, pe cel al neutralității impozitării?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, instanța ar trebui să considere că obiectivul esențial al operațiunilor este obținerea unui avantaj fiscal, astfel încât a doua condiție a unei practici abuzive, astfel cum este aceasta descrisă la punctul 75 din Hotărârea Curții menționată, este îndeplinită în situația în care într-o operațiune comercială între părți aflate în raport de egalitate, alegerea unei filiale germane care să închirieze autovehiculele către un client din Regatul Unit și stabilirea prevederilor contractelor de închiriere sunt făcute cu scopul de a obține avantajul fiscal al inexistenței obligației de a plăti taxă aferentă ieșirilor pentru închiriere?

(¹) A șasea directivă a Consiliului 77/388/CEE din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).